

NORGES BONDELAG

Landbruksdepartementet	
Saksnr.: 2003 / 2197	Doanr.: 54
Mottatt: 27 AUG 2003	MP/SPH
Saksbeh.: KNY	Ark.: 60
Kopi:	

Landbruksdepartementet
Postboks 8007 Dep
0030 OSLO

Vår saksbehandler
Sverre Gunnar Mansaas
Tlf. 22 05 45 40

Vår dato
2003-08-22
Deres dato
2003-07-17

Vår referanse 2002/00284/023
Arkiv: 760
Deres referanse 03/02197

Vedr. avgift- og gebyrfinansiering av matforvaltningen

Vi viser til brev 10.07.2003 vedrørende avgift- og gebyrfinansiering av matforvaltningen.

Innledningsvis vil vi understreke at det er viktig at maten vi omsetter i Norge er trygg. Årlig bruker det norske landbruket betydelige ressurser på å sikre god plante- og dyrehelse. Dette utgjør et avgjørende grunnlag for å sikre trygg mat. Oppgaven til den offentlige matforvaltningen er å etablere regelverk og føre tilsyn med at næringa følger opp sitt ansvar for trygg mat. En finansiering av det offentlige tilsynet gjennom avgifter og gebyrer skaper etter vår mening en uheldig kobling ut fra det overordnede prinsipp om at tilsynet skal være uavhengig av næringsaktørene. **Norges Bondelag mener derfor prinsipielt at finansieringa av matforvaltningen i hovedsak bør skje via offentlige bevilgninger.**

I forhold til konkurransesituasjonen for norsk matvareproduksjon er det avgjørende at kostnadsnivået i varekjeden holdes nede.

1. Gebyr for særskilte ytelser / Forskrift om gebyr for særskilte ytelser

Norges Bondelag mener at matforvaltningens arbeid med å utstede nødvendige godkjenninger / attester for at en virksomhet skal kunne utøve sin virksomhet kun bør delfinansieres gjennom gebyrer. Muligheten for fullfinansiering av en tjeneste bør kun benyttes i de tilfeller hvor bruker ber om tjenester utover det lovpålagte (nødvendige).

Norges Bondelag mener at det er uheldig at det i forskriftsforslaget åpnes for at det kan benyttes forskjellige timesatser for forskjellige bransjer. I høringsnotat om forenklet modell for finansiering av matforvaltningen ble det gjort vurderinger i retning av at gebyrnivået for sjømat burde legges lavere enn landbruk. Vi vil nok en gang understreke at også landbruksbasert næringsmiddelindustri er svært følsom overfor forverring av konkurransevilkårene mot importerte matvarer.

Bondelagets Servicekontor AS

Postadresse: PB 9354 Grønland, 0135 Oslo	Besøksadresse: Schweigaardsgt. 34c Oslo	Telefon: 22 05 45 00	Telefaks: 22 17 36 68	E-postadresse: bondelaget@bondelaget.no	Internett: www.bondelaget.no
Norges Bondelag Bondelagets Servicekontor AS	Org.nr.: 939678670 Org.nr.: 985063001 MVA	Bankkonto: 8101.05.12891 Bankkonto: 8101.05.91392			

Vår dato
2003-08-22

Vår referanse
2002/00284/023

3. Avgift for tilsyn og kontroll

Forskrift om matproduksjonsavgift

I forslaget legges det opp til at matproduksjonsavgiften skal finansiere tilsyn og kontroll av såvarer som ikke går til næringsmiddelproduksjon. Så lenge avgiftsgrunnlaget er råvarer til næringsmiddelproduksjon så bør ikke midler fra denne avgiften brukes til å dekke aktiviteter knyttet til såvarer som ikke benyttes til næringsmiddelproduksjon.

Tilsvarende bør tilsyn og kontroll med dyrehelse hos selskapsdyr ikke finansieres gjennom matproduksjonsavgiften. I og med at det etableres en egen forskrift om avgift på fôr til dyr som ikke inngår i matproduksjon, bør dette eventuelt finansieres over denne avgiften.

For spesialprodukter som krever en betydelig tilsynsinnsats som for eksempel økologiske produkter og produkter med beskyttede betegnelser, bør merkostnaden primært dekkes over statsbudsjettet og sekundært via en egen avgift / gebyr på disse produktene.

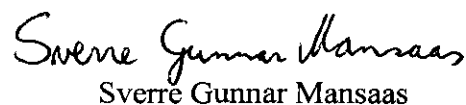
I forhold til importerte varer er vi enig i at kontroll av denne bør ha funnet sted på opprinnelsesstedet. I praksis ser vi likevel at det er behov for og utføres relativt mye kontroll og tilsyn med importerte matvarer. Når det gjelder for eksempel funn av plantevernmiddelester, er frekvensen i importerte varer betydelig høyere enn for norske varer. Ut fra prinsippet om et risikobasert tilsyn, vil det derfor være behov for betydelig tilsynsinnsats for de importerte landbruksproduktene. I sum er det derfor ikke grunnlag for å hevde at kostnadene ved tilsynsinnsatsen generelt vil være lavere for importerte kontra norske varer. Norges Bondelag krever derfor at avgiften blir den samme for norskproduserte og importerte varer.

Forskrift om avgift på fôr til dyr som ikke inngår i matproduksjon

Som beskrevet ovenfor mener vi at også tilsyn og kontroll med dyrehelse hos selskapsdyr bør omfattes av virkeområde for denne avgiften.

Med hilsen

Per Gunnar Skorge

Sverre Gunnar Mansaas